

ganden efter den af motionären nu föreslagna grunden, eller efter-skänkande af forsellönen, helst derigenom endast en del af kronans arrendatorer skulle beredas någon fördel.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

att Herr S. Johnsons omförmälda motion icke
må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 Mars 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

N:o 26.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Mars 1886, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om nedsättning i arrendet
för indragna militieboställena Alvastra och Uckleby
inom Östergötlands län.*

(I. A.)

Enligt hvad af en inom Riksdagens Andra Kammare af Herr J. Ericsson i Norrby väckt, till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 58), samt af de utaf motionären till Utskottet öfverlemnade handlingar i ämnet inhemsats, hade P. Rhenström, som för en tid af tjugu år, räknadt från den 14 Mars 1877, fått sig uppläten nyttjanderätten till indragna öfverstelöjtnantsbostället 3 mantal Alvastra samt indragna kap-

tensbostället 1 mantal Uckleby, båda i Vestra Tollstads socken och Lyssings härad af Östergötlands län, mot ett årligt arrende af 600 kubikfot råg, 500 kubikfot korn och 5,010 kronor, i en till Domänstyrelsen ingifven ansökning anhållit, att, som han, enligt hvad ett ansökningen bilagd värderingsinstrument utvisade, å förstnämnda egendom verkstält odling, täckdikning, med flera förbättringarbeten för en kostnad af 24,373 kronor 24 öre, utan utsigt att under arrendetiden kunna tillgodogöra sig en mot kostnaden svarande inkomst, honom måtte, på grund af stadgandena i 15:de och 21:sta punkterna af Kongl. Kungörelsen den 10 November 1882 angående förändrade grunder för förvaltningen af kronsans jordbruksdomäner, beviljas frihet från arrendeafgifts erläggande till nämnda belopp eller så stor del deraf, som kunde finnas skäligt.

Efter det Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län i ärendet blifvit hörd och förordat nedsättning i arrendeafgiften med ett belopp af 20,000 kronor, hade, i anledning af berörda ansökan, Domänstyrelsen genom beslut den 28 Mars 1884 förklarat, att, som de af Rhenström åberopade stadganden i ofvannämnda kungörelse icke å förevarande fall vore tillämpliga samt Rhenström ej genom det för honom utfärdade arrendekontrakt tillförsäkrats ersättning för arbeten af ifrågavarande beskaffenhet, kunde den gjorda ansökningen ej bifallas.

Härefter hade Rhenström i en till Kongl. Maj:t ingifven skrift anhållit, att Kongl. Maj:t måtte medgivva, att, utan hinder deraf att sökanden öfvertagit arrenderätten till ifrågavarande egendom före nämnda Kongl. Kungörelsес utfärdande, densamma finge i förevarande fall tillämpas, och ersättning för de verkställda förbättringarne å egendomen honom tilläggas.

Uti häröfver den 21 November 1884 afgifvet utlåtande hade Domänstyrelsen anfört, att, äfven om hvad i omförmälda Kongl. Kungörelse stadgades om ersättning åt arrendator för vissa grundförbättringar finge, såsom sökanden ifrågasatt, gälla jemväl i afseende å sådana, som utförts före denna författnings tillkomst, åtskilliga af de utaf sökanden verkställda arbeten ej vore att hänföra till de slag af förbättringar, för hvilka godtgörelse enligt förenämnda kungörelse kunde beviljas, samt att, under det i denna föreskrefves såsom vilkor för meddelande af understöd åt torrläggningsföretag, att detta skulle verkställes efter af sakkunnig person uppgjord plan, som blefve af Domänstyrelsen godkänd, sökanden ej företett intyg af något slag derom, att den af sökanden utförda täckdikning, hvarå fölle en stor del af de i åberopade värderingsinstrument upptagna kostnader, verkstälts på ändamålsenligt sätt och så, att egendomen deraf tillskyndades varaktigt

gagn; och vid föredragning af detta ärende den 23 Januari 1885 hade Kongl. Maj:t, med hänsyn å hvad Domänstyrelsen anfört, lemnat an-sökningen utan afseende.

Då här föreläge fråga om, huruvida kostnaden för en utförd, ve-derbörligen bestyrkt grundförbättring å en statens egendom borde räk-nas verkställaren till godo eller icke, samt det enligt motionärens för-menande vore både rättvist och billigt att arrendatorn i detta fall finge en ersättning, har motionären nu föreslagit, att Riksdagen ville till-erkänna arrendatorn af indragna militieboställena Alvastra och Uckleby, P. Rhenström, ersättning för å egendomen Alvastra gjorda grundför-bättringar enligt deröfver upprättadt värderingsinstrument, eller, om hela summan ej kunde medgifvas, till det belopp, som Konungens befall-ningshafvande i Östergötlands län tillstyrkt; och att ersättningen måtte utgå på det sätt, att arrendet för innevarande år afräknades och åter-stääende beloppet fördelades på de qvarvarande arrendeåren.

Då, på sätt Domänstyrelsen i ämnet anfört, ifrågavarande förbätt-tringar å omförmälda boställe blifvit utförda före den 10 November 1882, då åberopade Kongl. Kungörelse utfärdats, och alltså under en tid då utväg att vinna ersättning för å arrenderade kronoegendomar nedlagda kostnader af förevarande beskaffenhet icke förefans, samt så-lunda berörda förbättringar å egendomen måste anses hafva vidtagits utan afsikt att för desamma vinna annan godtgörelse än den, som genom egendomens bättre häfd vore att påräkna, har Utskottet icke funnit anledning att till ifrågavarande framställning tillstyrka bifall, helst en arrendatorn i detta fall beviljad ersättning utan tvifvel skulle komma att framkalla flerfaldiga andra anspråk i enahanda afseende.

På grund häraf hemställer Utskottet,

att Herr J. Ericssons förevarande motion måtte
af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 2 Mars 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
